

gynnelsen af indværende Maaned indkom ganske uventet en preussisk Kvaase, men efter et meget kort Ophold udgik den atter, uilfreds med kun at faa 2,800 Pb., hvoraf de fleste vare fiskede i Arresø, og gjennem Kvaasereen kom jeg til Kundskab om, at endeel var bleven solgt til Kjøbenhavn. Min tidligere udtalte Anskuelse angaaende Vaadfiskeriet maa jeg fremdeles fastholde; vel taler jeg ikke af egen Erfaring, men af de herværende Fiskere, som i mange Aar have syset med Nalefangst i Ruser og ved Stangning, er det hyppig blevet udtalt, at Nalen baade er sparsommere, og, hvad der maaske er mest betegnende, gjennemgaaende betydelig mindre end tidligere."

Beretning fra Udvalgets Medlem Hr. P. Billumfen.

Den 19de Juli ankom jeg til Nøestilbe og gik strax ombord i Dampbaaden „Adjutanten“ for at komme til Gersløt og Selsø. Baaden kunde imidlertid, paa Grund af Kulingen, ikke afgang Kl. 2, som bestemt, og jeg sit saaledes Tid til at sætte mig i Forbindelse med Fiskere, Lodsere og Andre i Nøestilbe, der maatte antages at kjende Fiskeriforholdene der. De 5 à 6 Nalevaad, der findes, bruges ikke. Som Grund hertil angaves, at Arbeidet ikke mere lønede sig, da Nalene, der fangedes i Vaad, stadig bleve færre og mindre, at Vallefiskeriet gav en kvalitativt langt bedre Fangst, at disse to Arter Fiskeri ikke kunde bestaa paa samme Tid og Sted, og at man i det Hele ønskede Vaadfiskeriet aldeles afløst i Fjorden.

Kl. 6 Løiede det saameget af, at „Adjutanten“ turde tage sin Tour. Ankommen til Selsø gik jeg over Land til Sønderby, som jeg naaede, just da Vaadfiskerne sluttede ud paa deres natlige Færd. En Kvaase, hjemmehørende i Middelfart, laa lidt ude fra Land og indladede Nal, der af en Opljøber paa Stedet bragtes til Fartøiet i Gyttesfab. Denne Opljøber, der iøvrigt, trods sin Stilling som Kvaasernes betalte Mellemhandler, var en afgjort Modstander af Vaadfiskeriet og, som han sagde, hellere saa det forbudt idag end imorgen, lovede mig at sende til Formanden et Uddrag af sin Regnskabsbog*), for at vise, hvorledes Nalefiskeriet stadigt og hurtigt aftager. Hans Optegnelser gjaldt kun de to sidste Aar, men han anslog Fangsten, sammenlignet med de første Aar, forringet med 2 Tredele. Om Morgenen tidlig var jeg ved Stranden, da Vaadfiskerne kom hjem. Deres Fangst varierede fra 71 Pb. Nal til 25 Pb. pr. Vaad. Nalene vare af en meget forskjellig Størrelse, de allerfleste smaa, nogle endog meget smaa. Alle Fiskerne, selv tildels 3 af Nalevaadernes Benner — de eneste jeg traf blandt hele Fjordsbæbefolkningen — indrømmede, at Nalene vare langt mindre nu end tidligere. Medens saaledes i de første Aar 2½ à 3 Snefe Nal veiede gennemsnitlig 16 Pb., maatte der nu 4, 4¼ ja stundom endog 5 Snefe til, for at denne Vægt kunde fremkomme. Fangstens kvalitative og kvantitative Afstagen vil sandsynlig snart lokke til at binde Vaaddene mere masketætte, for dog at fange Noget.

Fra Sønderby gik jeg over Land til Østerflov, hvor Dampskibet „Frederik den 7de“ lægger til. Her fandtes 1 Vaad, der den foregaaende Nat angaves at have fisset henind 48 Pb. Nal. Ombord i Dampskibet traf jeg Flere, der udtalte sig om Vaadfiskeriet — det var Folk fra de om Fjorden liggende Byer — men jeg hørte kun een Mening om det; den kan udtrykkes i saa Ord: „Vet med det!“ I Nærvæg gik jeg i Land, for hos Hr. Lødkontrollør Agerflov at indhente Oplysninger om Udørfelsen af Nal. Ved Ankomsten erfarede jeg, at Kontrolløren allerede havde affendt saadanne Oplysninger til Formanden selv. Jeg hjørte derfor til Nykjøbing og gik næste Morgen ombord i Dampskibet for at gaa tilbage til Nøestilbe. Paa Touren haabede jeg at kunne, medens Dampskibet anløb Frederiksfund, faa lidt at vide om Sydernes Fangst. Det lykkedes at træffe en Mand, der kunde give mig de ønskede Oplysninger. Fangsten ved Frederiksfund havde den foregaaende Nat været god, fra 8 til 2 Risbund pr. Vaad, sagdes der; men der klagedes ogsaa her over Fangstens kjendelige Tilbagegang.

Overalt hørte jeg saaledes den samme Mening om Nalevaaddene. Alle, med Undtagelse af de forhen omtalte 3 Mænd i Sønderby, fordynte dem i stærke Udtryk. Fiskere, Skipperne, Lodsere, Lødemænd og Andre, med hvem jeg kom i Berøring, vare i den fjerne Nærhed af Overensstemmelse om denne Sag, saa man ganske sikkert kan sige, at den af dem udtalte Fordømmelse er Udtrykket for hele den om Fjorden boende Befolknings Overbevisning. De 3, der holdt af Vaaddene, vare Folk, der ved at høre om Vaadfiskernes store Fangst i de første Aar, Fjorden bearbejdedes, opgav deres Dagsarbejde paa Land og kastede sig over den nye Guldmine. Uden Kjendskab til Fiskeri i

*) Dette Tilfælde er ikke stet Fyldest.